

Осередки філології

Оксана Сліпушко

УДК 82(091)

КАФЕДРА ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ Й ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВА ІНСТИТУТУ ФІЛОЛОГІЇ КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА: ДО 15-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ ЗАСНУВАННЯ

Кафедра історії української літератури й шевченкознавства Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка – унікальна за своїми традиціями. Це один із *перших в історії України осередків, який досліджує не лише історію літератури, а й творчість окремого митця*. Ця традиція сягає часів європейського Відродження, коли 1374 р. у Флорентійському університеті було створено кафедру, яка студіювала лише один твір – “Божественну комедію” Данте; очолював її Джованні Боккаччо – автор славнозвісного “Декамерона”.

Витоком і праджерелом кафедри історії української літератури й шевченкознавства була кафедра російської словесності історико-філологічного відділення Університету Святого Володимира, очолювана Михайлом Максимовичем (1834). 1918 р. на філологічному факультеті вперше було створено окрему кафедру української літератури. Розвиток історико-літературної науки, зокрема медієвістики й шевченкознавства, поставив на порядок денний створення кафедри, яка би поглибила студії над національним письменством Х–ХІХ ст. Так постала кафедра історії української літератури й шевченкознавства, організована наказом ректора Університету від 2 липня 1999 р. Ця подія значною мірою активізувала історико-літературні, зокрема медієвістичні й шевченкознавчі дослідження; почали регулярно проводитися наукові Шевченківські конференції, щорічно виходить збірник “Шевченкознавчі студії”; зросла кількість студентів та аспірантів, які працюють над тематикою класичної літератури. У різні часи на цій кафедрі працювали такі відомі вчені, як В.М. Перетц, М.К. Зеров, С.І. Маслов, І.П. Скрипник, М.П. Комишанченко, М.С. Грицюта, Н.Й. Жук, В.В. Яременко, В.М. Поважна, О.І. Кисельов та ін.

Нині кафедра історії української літератури й шевченкознавства – один з осередків філологічної, зокрема історико-літературної, освіти й науки у складі Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка. *Завдання* кафедри на сучасному етапі визначені такими *векторами*:

- розвиток і вдосконалення відповідно до сучасних освітніх стандартів викладання книжності Русі-України, інтегрованої в загальноєвропейський контекст літератур Ренесансу, Реформації й Бароко; національної класичної літератури ХІХ ст., зокрема феномену Тараса Шевченка;

- участь у розробці та практичній реалізації університетської концепції та програми відзначення 200-річного ювілею Т. Шевченка, виконанні затвердженого вченою радою університету “Плану заходів Київського

національного університету імені Тараса Шевченка з підготовки та відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка”.

Діяльність кафедри історії української літератури й шевченкознавства провадиться у трьох стратегічних навчальних і наукових напрямках: викладання й вивчення давньої української літератури X–XVIII ст.; класичної літератури XIX ст.; творчості Т. Шевченка. Отже, кафедра здійснює багатовекторну навчальну й наукову політику у трьох визначальних аспектах – медієвістика, українська класична література й шевченкознавство. Відповідно до цього читаються нормативні курси і спецкурси (зокрема “Тарас Шевченко й інтелектуальний мистецько-літературний контекст європейської літератури”, “Особливості рецепції перекладів в історії української літератури”, “Функціональна роль русько-української книжності доби Середньовіччя в сучасному літературному процесі: гуманітарний дискурс”, “Іномовна традиція української літератури”, “Історія як чинник світобачення українських письменників XIX століття”, “Полеміка в українській літературі” та ін.), провадяться дослідницькі студії, видаються навчальні програми, посібники, підручники, збірники наукових статей, проводяться наукові конференції. Традиційною й титульною для кафедри стала щорічна наукова Шевченківська конференція.

Викладачі кафедри у своїй діяльності поєднують традиційні напрацювання й запровадження інноваційних методів, модернізацію змісту історико-літературної освіти, організацію її відповідно до світових навчальних і наукових тенденцій. Важливим чинником роботи стало врахування динамічних вимог ринку праці, аби підвищити конкурентоспроможність фахівців-філологів, зокрема літературознавців. Суттєвим аспектом виступає інтеграція української історико-літературної освіти й науки в єдиний європейський освітній простір посередництвом вивчення питань, актуальних для наукових шкіл різних країн, насамперед літературної медієвістики як інтердисциплінарної науки. *Концептуальна ідея кафедри* полягає у виконанні місії подвійного характеру: навчальної й науково-дослідницької; їх об’єднавчий фактор – педагогічний чинник у роботі викладачів зі студентами. Домінантним аспектом стає усвідомлення діяльності, спрямованої на *входження Інституту філології як складової частини університету до світових рейтингів.*

Також свою місію і стратегічне завдання кафедра бачить у проведенні нових досліджень у галузі історії української літератури, шевченкознавства, а також

підготовці фахівців, які володіють відповідними високим сучасним вимогам і викликам теоретичними і практичними знаннями, уміннями, навичками, які б дали їм змогу провадити самостійні наукові студії та забезпечувати ефективне викладання української літератури в середній і вищій школі України. *Загалом ставиться мета систематично підвищувати конкурентоспроможність української філології відповідно до світових стандартів.* Відтак медієвістичні й шевченкознавчі студії спрямовані на інтеграцію феномену української літератури в європейський і світовий контексти. Головний напрямок роботи кафедри – формування в майбутніх філологів належних професійних якостей, уміння нарощувати, систематизувати й ефективно використовувати свій фаховий потенціал, реалізовуватися у професійній сфері.

Кафедра забезпечує викладання таких нормативних дисциплін: “Історія української літератури (давня)”, “Історія української літератури першої половини XIX ст.”, “Історія української літератури другої половини XIX ст.”, “Історія української літератури доби становлення романтизму”, “Т. Шевченко: загальнолюдські і національні виміри творчості”, “Т. Шевченко і романтизм”, “Шевченкознавство: етапи вивчення”, “Історія як чинник світобачення українських письменників”, “Українська література: жанрово-стильовий аспект XIX ст.”, “Проблеми динаміки української літератури: від давнини до сучасності”, “Системні чинники розвитку художньої моделі української літератури”, “Історія українська літератури в діалозі культур та міждисциплінарній взаємодії (XI–XIX ст.)”. *Спецкурси кафедри:* “Функціональна роль русько-української книжності доби Середньовіччя в сучасному літературному процесі: гуманітарний дискурс”, “Українська література в колі європейських стильових течій I половини XIX століття”, “Тарас Шевченко й інтелектуальний та літературно-мистецький контекст європейської літератури”, “Літературна доба і творча особистість крізь призму епістолярю й мемуаристики XIX ст.”, “Загальноєвропейський контекст літературних інновацій у XIX ст.”, “Індивідуація художнього мислення України другої половини XIX ст.”, “Новаторський потенціал лірики Івана Франка”, “Актуальні проблеми історії української літератури”. Концепція викладання історії української літератури відображена в навчальній програмі “Історія української літератури XI–XIX століть”, укладеній професорами кафедри О. Сліпушко, Л. Задорожною, Я. Вільною. Для студентів освітньо-кваліфікаційних рівнів “Бакалавр” і “Магістр” фахівці кафедри викладають низку нормативних дисциплін і спецкурсів з актуальних проблем літературознавства. Зокрема, забезпечується викладання спецкурсів, присвячених феномену Т. Шевченка. У 2013–2014 навчальному році вперше в історії університету кафедра розробила й забезпечила читання разом із кафедрою новітньої української літератури факультативу “Феномен Тараса Шевченка в культурному й гуманітарному просторі України і світу” для студентів усіх структурних підрозділів університету. Свідченням інтересу студентів різних факультетів до феномену Т. Шевченка стала їхня участь у конкурсі студентських робіт, присвячених Кобзареві. З 2014–2015 рр. запроваджується постійний курс для студентів університету “Тарас Шевченко і Київський університет”, який читають викладачі кафедри історії української літератури й шевченкознавства. Отже, кафедра набула статусу міжфакультетської, виконуючи важливу місію – виховання у студентів університету почуття патріотизму до свого вишу, пошани до його покровителя – Тараса Шевченка.

Загалом наукову роботу кафедра здійснює в таких напрямках:

1. Упровадження нових підходів до вивчення історії української літератури.
2. Висвітлення актуальних проблем сучасних студій історії української літератури.

3. Компаративно-історичне зіставлення типологічних явищ в українській та зарубіжній літературах.

Кафедра бере активну участь у формуванні молодих філологів-науковців і практиків-викладачів, виробленні у студентів професійних умінь і навичок, виявленні тих із них, які мають здібності до наукової, науково-дослідної, аналітичної діяльності. Співпраця кафедри зі студентами базується на добровільних засадах шляхом взаємодії з Науковим товариством студентів і аспірантів; добору талановитої молоді для дослідження проблемних тем за напрямками діяльності кафедри; введення студентів у систематичну, самостійну, творчу дослідницьку діяльність із науковим керівництвом викладачів кафедри підготовкою студентських доповідей на наукових конференціях, курсовими, бакалаврськими, дипломними, магістерськими роботами; сприяння студентам у підготовці наукових повідомлень, доповідей, статей, рецензування викладачами кафедри таких студентських наукових праць; відбору талановитих випускників бакалаврату до навчання в магістратурі за спеціалізацією кафедри; заслуховування на засіданнях кафедри стану написання магістерських, дипломних і бакалаврських робіт; надання талановитим випускникам магістратури рекомендацій для вступу в аспірантуру.

Нині на кафедрі історії української літератури й шевченкознавства працює 12 викладачів. З них докторів наук 4: Л.М. Задорожна, Г.М. Штонь, Я.В. Вільна, О.М. Сліпушко. Учені звання професора мають Л.М. Задорожна, Г.М. Штонь, О.М. Сліпушко, Я.В. Вільна. Наукові ступені кандидата наук і вчене звання доцента мають: С.В. Задорожна, М.М. Конончук, Г.О. Усатенко. Кандидати наук, асистенти – Г.О. Гудима, Г.О. Шкрабалюк, Є.О. Іщенко, О.Ю. Данильченко. З початку заснування кафедри й до жовтня 2012 р. завідувала кафедрою проф. Л. Задорожна, нині кафедру очолює проф. О. Сліпушко. Головні наукові здобутки викладачів кафедри репрезентовані монографіями й посібниками професора Василя Яременка, який багато років працював на кафедрі, – “Від рідної хати ключі збереглися” (1992), “Іларіон (митрополит)” (2004), “Літератури дивна течія...” (у 2 кн., 2011); професора Оксани Сліпушко “Давньоукраїнський бестіарій (звірослов)” (2001), “Софія Київська. Українська література Середньовіччя: доба Київської Русі (X–XIII ст.)” (2002), “Еволюція та функціонування літературних образів у книжності Києворуської держави (XI – перша половина XII ст.)” (2009), “Образ автора у літературі Києворуської держави (XI – перша половина XIII ст.)” (навчальний посібник, 2011), “Духовна держава Тараса Шевченка” (2013), “Література Київської Русі” (навчальний посібник,

2014); професора Людмили Задорожної “Євген Гребінка: Літературна постать” (2000), навчальний посібник “Риси етнотипу та етнохарактеристики у системі розвитку української літератури. Літописна спадщина” (2006), “Шевченкові ремінісценції в поетичному світобаченні Щоголева” (2014), професора Ярослави Вільної “Історико-літературний феномен критичної інтерпретації творчості Г. Квітки-Основ’яненка” (2005), “Літературно-історичний контекст творчості Г. Квітки-Основ’яненка” (2010), “Українська література: письмовий та усний екзамени” (1998), Світлани Задорожної “Василь Стефаник” (посібник, 1989), “Українська література” (посібник, 1995), “Українська література: запитання і відповіді” (посібник, 1996), Галини Усатенко “Історія української літератури XI–XVIII століть” (посібник, 2012), “Українська література. Тести (посібник, 2006)”, Валентини Гнатенко “Тарас Шевченко у прижиттєвій критиці (1839–1861). Бібліографія. Матеріали. Навчальний посібник” (2009); спільні праці викладачів кафедри: “Шевченкознавство у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1860–2010)” (Л.М. Задорожна, Г.Ф. Семенюк, С.К. Росовецький, Я.В. Вільна, С.В. Задорожна, В.І. Гнатенко) (2011), монографія “Орю свій переліг... та сію слово” (Л.М. Задорожна, Ю.Б. Дядищева-Росовецька, С.В. Задорожна, А.О. Гудима, А.О. Шаповалова, Л.В. Жванія, М.А. Антоновська) (2012), монографія “Інтеграція позитиву в творчості Шевченка (аспекти символу, аксіології, онтології, міфу, психології і стилю)” (Л.М. Задорожна, С.В. Задорожна, Я.В. Вільна) (2002). Професори кафедри вклали низку хрестоматійних видань, зокрема О. Сліпушко “Тисяча років української суспільно-політичної думки. Т. 1 (XI–XV ст.)”, “Україна: антологія пам’яток державотворення” (X–XIII ст.); В. Яременко та О. Сліпушко “Золоте слово. Хрестоматія літератури України-Русі епохи Середньовіччя”; Л. Задорожна “Історія української літератури кінця XVIII – 60-х років XIX століття”, “Українська поезія кінця XVIII – 60-х років XIX століття”, “Нове слово. Посібник-хрестоматія до курсу “Історія української літератури кінця XVIII – 60-х років XIX ст.”, М. Конончук “Живиця. Хрестоматія української літератури XIX ст.” (у 2 кн., 1998).

При кафедрі багато років працює начальна лабораторія шевченкознавства, очолювана Валентиною Гнатенко. Наказом ректора академіка Л.В. Губерського 2013 р. було створено Всеукраїнський навчально-науковий центр шевченкознавства. Директор центру – доктор філологічних наук, доцент Оксана Гальчук, науковий співробітник центру – Оксана Данильченко.

Показник наукової роботи кафедри – підготовлені на ній та захищені три докторські дисертації, науковим консультантом яких була д. філол. н., проф. Л.М. Задорожна: Лариса Михайлівна Горболіс “Художня парадигма народнорелігійної моралі у прозі українських письменників кінця XIX – початку XX ст.” (2005); Ярослава Володимирівна Вільна “Ідейно-естетичний феномен творчості Г. Квітки-Основ’яненка: герменевтичний аспект” (2006); Оксана Миколаївна Сліпушко “Еволюція та функціонування літературних образів у парадигмі писемних пам’яток Раннього і Високого Середньовіччя (XI – перша половина XIII ст.)” (2010).

На кафедрі підготовлені та захищені кандидатські дисертації:

Науковий керівник доктор філологічних наук, професор Оксана Миколаївна Сліпушко:

Гончарук Євгенія Леонідівна “Поезія українського Бароко: концептуальний простір” (2013);

Данильченко Оксана Юріївна “Рецепція історичних образів в українському письменстві XIX ст.” (2013 р.);

Перевертень Наталія Сергіївна “Герої прози Євгена Гребінки: особистісний вимір” (2013);

Гармата Ганна Олександрівна “Типологічна система образів в українській історичній прозі першої половини XIX століття” (2014).

Науковий керівник доктор філологічних наук, професор Задорожна Людмила Михайлівна:

Ленда Раїса Іванівна “Творчість Олекси Слісаренка. Проблеми поетики” (2001);

Гудзенко Олена Петрівна “Романтичні засади української драматургії 20-х років XX століття” (І. Дніпровський, Я. Мамонтов, М. Куліш)” (2003);

Шевченко-Савчинська Людмила Григорівна “Етикетна латиномовна поезія в українській літературі XVI–XVIII ст.” (2005);

Боронь Олександр Вікторович “Поетика простору в творчості Тараса Шевченка” (2005);

Шестак Анна Михайлівна “Архетипи у поезії Т. Шевченка” (2010);

Лебідь Євгенія Михайлівна “Метатекст поезії Т. Шевченка і українська література: давня та нова доба” (2010);

Гудима Анна Олександрівна “Етологічні поеми Тараса Шевченка. Сенсовий метатекст” (2011);

Пен Чен “Оповідання І. Франка: аспекти рецепції” (2012);

Антонюк Марина Анатоліївна “Аксіологічні парадигми повістей Тараса Шевченка в літературному контексті першої половини XIX століття” (2013);

Жванія Людмила Вікторівна “Категоріальні парадигми людського буття: візія Тараса Шевченка і Лесі Українки” (2014).

Науковий керівник доктор філологічних наук, професор Вільна Ярослава Володимирівна:

Косянчук Ольга Олексіївна “Гене́за та еволюція жанру оди в українській літературі XVI–XX століть” (2011);

Нечаюк Людмила Григорівна “Історична романістика Володимира Малика: засоби художньої ретроспекції” (2013);

Хворостяний Ігор Григорович “Концепти свобода та свобода волі як чинник формування системи образів у прозі Панаса Мирного” (2014).

Науковий керівник доктор філологічних наук, професор Штонь Григорій Максимович:

Завірюхіна Ірина Георгіївна “Контекстуальна парадигма художньо-інноваційних процесів в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття” (2011);

Злотник-Шагіна Ольга Олександрівна “Феномен давньої української літератури XVI–XVIII століть в літературознавчих студіях Івана Франка” (2013).

Науковий керівник кандидат філологічних наук, доцент Задорожна Світлана Володимирівна:

Некряч Ольга Василівна “Художній історизм як парадигмальна категорія творчості Миколи Костомарова – прозаїка” (2013).

Науковий керівник кандидат філологічних наук, доцент Конончук Михайло Миколайович:

Пустовіт Валерія Юріївна “Національно-культурний компонент у структурі художнього тексту (на матеріалі роману Д.Л. Мордовця “Сагайдачний”)” (2001);

Тарасова Олена Володимирівна “Еволюція художньої рецепції образу гетьмана Івана Мазепи в українській літературі XVII–XX століть” (2002);

Сулима Віра Іванівна “Свята Трійця в українській літературі XI–XV ст.: аспекти інтерпретації та художнього втілення” (2003);

Зайдлер Наталія Василівна “Постать Семена Палія в українській літературі (художні формотвори авторської інтерпретації та історичної дійсності)” (2004);

Дунай Павлина Олександрівна “Ідейно-естетичні засади літературно-критичної діяльності Андрія Ніковського” (2006);

Гавдида Наталія Іванівна “Творчість Богдана Лепкого: літературно-малювальський дискурс” (2008);

Велкова (Щербан) Нона Георгіївна “Образ Івана Сірка: типологія характеру в народній творчості і художній літературі” (2008);

Арістархова Олена Олегівна “Художня рецепція образу гетьмана в українській літературі XVII–XXI століть (на матеріалі творів про Івана Виговського)” (2010);

Паращук Оксана Петрівна “Динаміка авторитету в давній українській літературі (на матеріалі ораторсько-проповідницької прози XI – початку XVII ст.)” (2011);

Миц Катерина Володимирівна “Художня інтерпретація історичної дійсності в українській прозі XIX – початку XX століття” (2012).

Особлива роль належить кафедрі історії української літератури й шевченкознавства у відзначенні Року Тараса Шевченка. Викладачі кафедри відповідали за проведення визначальних шевченківських заходів, виступали їхніми організаторами. Директор Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка професор Григорій Семенюк на урочистостях, присвячених 200-річчю від дня народження Кобзаря, наголосив на тому, що ідея Інституту філології, як і всього вишу, визначається ідеєю Т. Шевченка. Єднання українців, знавців слов'янських, східних і західних мов у стінах Інституту філології, їхню тісну співпрацю засвідчили численні шевченківські заходи, які відбувалися на його базі протягом 2012–2014 рр. Інститут філології відіграв визначальну роль у тих заходах, які були ініційовані ректором університету академіком Л. Губерським до цього знаменного дня в історії України та Європи. У “Плані заходів із підготовки та відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка” переважна кількість акцій пов'язана з Інститутом філології. Електронний портал “Шевченко-info” на сайті університету став одним із найбільш відвідуваних.

У листопаді 2012 р. на базі Інституту філології й кафедри було проведено Міжнародну наукову конференцію “Святої правди голос новий”, у роботі якої взяли участь учені з України, Росії, Індії. У березні 2013 р. в Інституті філології відбулася Всеукраїнська щорічна наукова конференція “Тарас Шевченко і світ”, ініційована кафедрою, спільно з Інститутом літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України й Національним музеєм Тараса Шевченка. У рамках конференції працювало 3 секції та дев'ять підсекцій, прозвучало понад 150 доповідей представників 9 регіонів України, а також Росії, Польщі.

З ініціативи ректора університету академіка Л. Губерського, за сприяння директора Національного музею ім. Т. Шевченка Д. Стуса, проректора з науково-педагогічної роботи В. Бугрова в рамках відзначення дня заснування університету 19 вересня 2013 р. під супровід етногурту “Гуляйгород” було презентовано унікальну кінострічку режисера Петра Чардиніна “Тарас Шевченко” (1926). Повторний показ фільму відбувся в Інституті філології для студентсько-викладацької аудиторії 9 жовтня 2013 р. з ініціативи директора проф. Г. Семенюка й за підтримки викладачів кафедри.

У жовтні 2013 р. в Інституті філології відбулася Міжнародна наукова конференція “Етнознакові функції культури: мова, література, фольклор”, на пленарному засіданні якої прозвучали доповіді, присвячені постаті Т. Шевченка. У рамках конференції на базі кафедри історії української літератури й шевченкознавства працювала секція “Тарас Шевченко у дзеркалі української та світової культури”. 21–24 жовтня 2013 р. відбувся Міжнародний конгрес українців, цьогорічний з'їзд якого було присвячено 200-річчю від дня народження Т. Шевченка. Університет узяв активну участь у його роботі. 22 жовтня в Колонній залі Київської міської державної адміністрації на

пленарному засіданні конгресу виступив із вітальним словом ректор Київського національного університету імені Тараса Шевченка академік Л. Губерський. В Інституті філології на базі кафедри працювали секції “Поетична спадщина Тараса Шевченка: минуле і сьогодення”, “Фольклоризм і фольклоризація у творчості Тараса Шевченка”, а також круглий стіл “Шевченко знаний і незнаний”.

Учені Інституту філології опублікували низку видань на пошанування імені та утвердження ідеї Т. Шевченка. Зокрема, вийшло ювілейне видання “Кобзаря” з передмовою проф. Г. Семенюка, опубліковано “Заповіт” Т. Шевченка різними мовами. Побачили світ монографії “Т. Шевченко у світі” (за ред. проф. І. Бондаренка, проф. Л. Коломієць), проф. О. Сліпушко “Духовна держава Тараса Шевченка”, 3 томи видання “Леонід Білецький. Шевченкознавчі студії” за ред. чл.-кор. НАН України Р. Радишевського, монографія проф. А. Мойсієнка “Слово в контексті Шевченкового тексту”, проф. Н. Слухай “Світ сакрального слова Тараса Шевченка” та ін. Вийшов альбом “Ходімо далі, далі слава...” Мистецька спадщина Тараса Шевченка 1847–1861 рр.: рисунок, акварель, сепія, гравюра”, де вперше подано не тільки акварелі, а й підготовчі роботи до них; вітальне слово академіка Л. Губерського, упорядкування Д. Стуса, передмова О. Сліпушко, коментарі Т. Чуйко, Ю. Шиленко, А. Козулько.

10–12 березня в університеті відбувся Шевченківський міжнародний літературний конгрес, у підготовці та проведенні якого взяли активну участь співробітники Інституту філології, зокрема викладачі кафедри історії української літератури й шевченкознавства, спільно з Міністерством культури України й Міністерством освіти й науки України. У рамках конгресу було проведено пленарне засідання і круглі столи в Інституті філології (“Феномен Тараса Шевченка в українському літературному процесі”, “Рецепції та переклади спадщини Тараса Шевченка”), на історичному (“Роль Т. Шевченка в історії Української Держави”) і філософському факультетах (“Постать Т. Шевченка в українській філософській думці”). В Інституті філології також відбулося пленарне засідання, на якому директорів проф. Г. Семенюку було передано гілочку з верби, яку посадив Т. Шевченко на о. Мангишлак. Нині вона росте в Ботанічному саду університету.

На участь у роботі конгресу подали заявки 228 учасників – цей захід став першим в університеті масштабним шевченківським науковим проектом за широтою спектра обговорюваних питань. На конгресі було репрезентовано фактично всі регіони України, прибули представники більшості провідних вишів і наукових осередків нашої держави. Також у роботі конгресу взяло участь понад 20 учасників із різних держав світу. Зокрема, прибув Петро Фединський зі США – єдиний перекладач повного видання “Кобзаря” Т. Шевченка англійською мовою, делегація із Грузії, учені з Польщі, Японії, Кореї, Китаю, Вірменії, Росії та інших держав. У роботі конгресу взяли участь представники всіх спеціальностей Інституту філології, репрезентувавши університетську шевченкознавчу науку, її поступ і динаміку.

Загалом ідейна спрямованість Шевченківського міжнародного літературного конгресу засвідчила повну інтегрованість університету і його співробітників у демократичні процеси, які відбувалися на той час у державі. Саме на конгресі було озвучено головні положення Шевченківської ідейної доктрини, особливо актуальні для сучасного історичного розвитку незалежної Української Держави.

Отримано 7 серпня 2014 р.

м. Київ